ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 02/01/2020 a les 10:00

Miquel Serra: «Una mala lletra és una taca que no se'n va mai»

Entrevista al músic illenc amb motiu de la sortida de l'àlbum 'L'elegància dorm'

Miquel Serra | Xavier Mercadé

El cantautor mallorquí **Miquel Serra** demostra per què és un dels secrets més ben guardats de l'escena balear. Àlbum terapèutic per guarir les ferides provocades pel (des)amor, *L'elegància dorm* (Foehn Records, 2019) és un vibrant exercici de cançó d'autor subtil i sensitiva.

L'elegància dorm, quin títol més... bonic.
Té bona sonoritat, oi? Fa referència al procés de ruptura amb la meva parella, una dona meravellosa i vitalment elegant. De fet, quasi tot el disc va sobre aquest tema.

El clip de la cançó homònima és encara deutor de les imatges domèstiques que sortien en el documental *Els ulls s'aturen de créixer*?
Exacte, són bocins de material del documental dedicat al meu germà mort, Joan Serra. Tant jo com el director, Javier García Lerín, vam quedar sorpresos per la resposta que va tenir, tot i que som els darrers que l'hauríem de jutjar. Supos que va saber transmetre la senzillesa de la fraternitat entre germans i el públic ha vist que és una cinta honesta.

Què representa la infantesa que et fa cantar "Escrit durant classe"?
La lletra és d'un escrit anònim en un pupitre a l'escola, de fa mil anys. Al meu germà li va fer gràcia i en va fer la cançó, que és pur pop d'algú adolescent. Als 40 anys seria impossible fer una cançó

com aquesta.

A l'illa de Mallorca també es viu una vida on tot és "Ple d'ordres", o és la mirada d'un adult a la seva infantesa escapçada pels límits?
Aquesta cançó anava d'algú (no personificat) espiritualment més avançat que m'ordenava que visqués un poc més la vida, que estigués més atent al present i que no fes tant el beneit. Són coses molt bones i molt fàcils de dir però molt difícils de fer.

Quines són "Les meves eines" quan fas un disc (o simplement és una cançó d'amor)?
Supos que me referesc a les màscares que duim tots per conviure amb les emocions més rellevants. La cançó parla de l'amor, la tristor, la felicitat momentània... La veu que m'acompanya és de na **Maria Rosselló**.

El pas del temps apareix en petites dosis a "L'arena que tenim" i "Els anys que hem viscut". I també hi ha un crit d'enyor a "No hi ha casa". És encara un record per al teu germà?
No, el documental ja va servir per tancar el procés de dol amb el meu germà. Sempre m'acompanyarà, però és més sa enfocar-se cap a situacions del present. Aquestes noves cançons parlen de la meva antiga parella i la pena per la ruptura.

Miquel Serra Foto: Xavier Mercadé

Què són els "Radiolaris"?
Els radiolaris són uns animalets ínfims, tal com si fossin amebes, que mirats al microscopi resulten d'una bellesa molt intricada.

"Gegants" recorda un tipus de cançons de l'estil de Pau Vallvé. Tens relació amb l'escena de bandautors catalana?

Sí, una cosa bona de fer música és participar de l'escena musical, i veure que tothom té influències mútues i no és cap competició. Tots feim el que sabem i ens alegram per les bones cançons dels altres. Com que la indústria musical està com està, és com un camp de presoners consentit, on no mos tracten malament del tot, i som sincers quan algú aconsegueix fugar-se.

Tot i que la cançó té una temàtica diferent i la llengua simbolitza altres coses, què t'ha donat "La teva llengua"?
Cant en la mateixa llengua que xerr i pens que la música pop s'hi ajusta bé. El problema és quan vull abordar segons quins estils com rock dur, mètal, r'n'b... Llavors no sé ben bé per què, però me sona fatal. Crec que s'ha de ser un gran especialista per escriure lletres. És més, te diria que sol ser un aspecte massa descuidat, perquè una mala lletra és una taca que no se'n va mai.

"Quan ningú arriba massa lluny" és una cançó de paisatges guitarrers però envoltada de sonoritats que creen una atmosfera especial.
Justament aquesta cançó la vaig somiar. Estava pensada per si qualque dia els d'HBO me la compraven per a un capítol de *True Detective* o una sèrie d'aquest estil [Riu]. Li vaig intentar posar un cantat-recitat a l'estil de **Nick Cave** i aleshores vaig descobrir com és que **Cave** és tan bo. La darrera temptativa va ser aquesta: agafar àudios que me fessin gràcia i fer una truita. Hi apareixen des de Mikimoto fins a Klaus Kinski, **David Summers**, Josep Pla, **Javier Gurruchaga**..., un autèntic despropòsit, tot plegat! En fi, esper que ningú no me reclami drets o l'hem cagada [Riu].

És un disc altament personal i gairebé intransferible. Quins diàlegs estableixes amb els músics de la banda com Pep Toni Ferrer (exOliva Trencada)?
Amb en Pep Toni hi tenc una relació molt propera; amb ell i també amb la resta de músics que m'acompanyen en aquest disc. Tots ells aporten creativitat i professionalitat a la meva proposta. No és fins que assolim un consens general entre tots que diem que una cançó està acabada. Mos tenim molt de *carinyo*. Quan siguem ancians recordarem alegres aquestes etapes.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=uXVlnUhQ1fc